

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 364/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudcu spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JANÍČEK LEGAL s. r. o., Kominárska 2, 4, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. SprI/15/2023, postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 1SprI/19/2023 a postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. júna 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. SprI/15/2023, postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1SprI/19/2023 a postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. SprI/15/2023, postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1SprI/19/2023 a postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023, prikázal správne súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023 konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 200 eur a solidárne zaviazal okresný súd, krajský súd a správny súd k jeho náhrade a priznal mu náhradu trov konania.

2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ doručil 1. marca 2023 okresnému súdu žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom

prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“), v ktorej žiadal sprístupnenie všetkých zápisníc o pojednávaní z konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8C/26/2012. Okresný súd rozhodnutím sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 rozhodol o tom, že sťažovateľom požadované informácie mu nesprístupní s odkazom na § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z., keďže sa týkajú rozhodovacej činnosti súdu, a preto sú prístupné iba účastníkom konania v rámci ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Sťažovateľ napadol rozhodnutie okresného súdu sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 odvolaním, o ktorom rozhodol krajský súd rozhodnutím sp. zn. ISprI/19/2023 z 5. apríla 2023 tak, že rozhodnutie okresného súdu sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 zrušil. Krajský súd dospel k právnomu názoru o tom, že sťažovateľova žiadosť o sprístupnenie informácií z konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 8C/26/2012 nemala byť podávaná v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z., keďže „to, čoho sa žiadateľ vo svojom podaní domáha, je vo svojej podstate nahliadanie do súdneho spisu. Pokiaľ je predmetom žiadosti poskytnutie kópie celého súdneho spisu alebo jeho podstatnej časti, nemôže ísť o žiadosť o informáciu podľa zákona o slobode informácií. Nahliadanie účastníka súdneho konania prípadne inej osoby do súdneho spisu je upravené osobitným zákonom. Na poskytovanie týchto informácií sa nevzťahuje zákon o slobode informácií, pretože podmienky ich poskytovania upravuje osobitný zákon.“. Krajský súd teda dospel k záveru, že sťažovateľ nemal postupovať podľa zákona č. 211/2000 Z. z., ale osobitného právneho predpisu, a to § 97 CSP, ktorý je špeciálnym ustanovením „vo vzťahu k zákonu o slobode informácií, a to ako pre nahliadanie do súdneho spisu účastníkom súdneho konania, tak aj pre nahliadanie do súdneho spisu akoukoľvek inou osobou. V týchto prípadoch totiž Civilný sporový poriadok upravuje špecifické podmienky získavania požadovanej informácie. Ak by bolo možné prostredníctvom zákona o slobode informácií prelomiť ustanovenia § 97 Civilného sporového poriadku a z nich vyplývajúce podmienky, tak potom by právna úprava nahliadania do súdneho spisu nedávala žiadny zmysel.“.

3. Sťažovateľ považoval právny názor krajského súdu vyslovený v jeho rozhodnutí sp. zn. ISprI/19/2023 z 5. apríla 2023 za nezákonný, a preto podal 5. júna 2023 správnu žalobu na správnom súde. Správnu žalobu sťažovateľ podal z dôvodu, že (i) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohli mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej podľa § 191 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), (ii) napadnuté rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 191 ods. 1 písm. c) SSP] a (iii) napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov [§ 191 ods. 1 písm. d) SSP].

4. Správny súd po podaní žaloby vykonával v čase od 5. júna 2023 do 2. januára 2024 úkony spojené s podaním správnej žaloby a procesné úkony doručovania podľa § 105 – § 106 SSP (doručovanie podanej žaloby žalovanému, doručovanie repliky sťažovateľa a dupliky žalovaného), pričom až uznesením sp. zn. 6S/1/2023 zo 6. mája 2026 bol nariadený termín pojednávania na 11. jún 2026. V čase od 2. januára 2024 do 6. mája 2026 bol niekoľkokrát zmenený zákonný sudca vo veci (20. mája 2024, 27. novembra 2024 a 1. júla 2025). Sťažovateľ tak postupu správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023 vyčíta nečinnosť trvajúcu od 2. januára 2024 do 6. mája 2026, keď celková doba konania, „počnúc podaním žiadosti o sprístupnenie informácií podľa ZSI dna 01.03.2023 až po stav ku dňu podania ústavnej sťažnosti,

predstavuje viac ako 3 roky, konkrétne 39 mesiacov, pričom vo veci doposiaľ nebolo vydané právoplatné meritórne rozhodnutie. “.

5. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namietol porušenie aj základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1, 2 ústavy, ktorého vyslovenia porušenia sa domáha v dôsledku prieťahového postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. SprI/15/2023, krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. ISprI/19/2023 a správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/1/2023, v súhrne v rámci konania o sprístupnení požadovanej informácie, keďže „*po uplynutí určitého času informácie strácajú svoj význam a podstatu pre žiadateľa Ak predmetné konanie nie je uskutočnené v primeranom čase, právo na informácie sa stane iba teoretickým a iluzórnym.*“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejavovať ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

8. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05, III. ÚS 372/09, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 103/05, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia

nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

9. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ podal 1. marca 2022 okresnému súdu žiadosť podľa zákona č. 211/2000 Z. z., ktorý o nej rozhodol rozhodnutím sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 tak, že sťažovateľom požadované informácie mu nesprístupní s odkazom na § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z., keďže sa týkajú rozhodovacej činnosti súdu, a preto sú prístupné iba účastníkom konania podľa pravidiel civilného sporového konania. Sťažovateľ následne napadol rozhodnutie okresného súdu sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 odvolaním, o ktorom rozhodol krajský súd rozhodnutím sp. zn. 1SprI/19/2023 z 5. apríla 2023 tak, že rozhodnutie okresného súdu sp. zn. SprI/15/2023 zo 6. marca 2023 zrušil z dôvodu tej skutočnosti, že sťažovateľ mal požadované informácie požadovať nie podľa zákona č. 211/2000 Z. z., ale podľa § 97 CSP, ktorý je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k zákonu č. 211/2000 Z. z. Následne sťažovateľ napadol rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 1SprI/19/2023 z 5. apríla 2023 správnu žalobou. V rámci konania o správnej žalobe správny súd v časovom úseku konania od 5. júna 2023 do 2. januára 2024 vykonával úkony spojené s podaním správnej žaloby podľa § 105 – § 106 SSP a uznesením sp. zn. 6S/1/2023 zo 6. mája 2026 nariadil termín pojednávania na 11. jún 2026.

10. V predmetnej právnej veci je východiskovou skutočnosťou, že sťažovateľ dobu viac ako 3 rokov (39 mesiacov) čakania na výsledok konania považuje za extrémnu, podal ústavnú sťažnosť, namietajúc porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru práve po tom, keď sa už dozvedel (ako to vyplýva aj z ústavnej sťažnosti), že sa bude konať pojednávanie, ktorého termín na 11. jún 2026 určil správny súd 6. mája 2026, teda v nadväznosti na skutočnosť, ktorá jednoznačne mala viesť k odstráneniu stavu jeho právnej neistoty. Ústavná sťažnosť sťažovateľa datovaná 10. júna 2026 bola ústavnému súdu doručená v tento deň, teda v priamej nadväznosti na sťažovateľovi už známe nariadenie termínu finalizačného úkonu správneho súdu, čo ústavný súd vníma ako vzájomne protirečiaci prístup k ochrane základných práv, ktorých porušenia sa sťažovateľ domáha podaním ústavnej sťažnosti. Na tomto mieste musí ústavný súd sťažovateľovi opätovne pripomenúť, že obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako tak aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je primárne a materiálne odstránenie stavu právnej neistoty a na tento účel je zamerané konanie o ústavnej sťažnosti. Materiálna kompenzácia je len sekundárnym dôsledkom, nie primárnym účelom zásahu ústavného súdu a nemôže byť iniciačným motívom, ktorý dĺžke konania nevzdoruje, ale ju využíva. Procesná aktivita sťažovateľa, ktorý sa na jednej strane domáha ochrany svojich označených práv podaním ústavnej sťažnosti na prietahy v konaní pred ústavným súdom, pričom na strane druhej tak koná v procesnej situácii, keď už ním atakovaný správny súd vo veci relevantne koná, a to po sťažovateľom tolerovanej predošlej nečinnosti súdu v trvaní 2 rokov a 4 mesiacov, nesvedčí o efektívnom prístupe sťažovateľa k ochrane základných práv, ktorých vyslovenia porušenia sa domáha podaním ústavnej sťažnosti a ktorých obsahovým účelom je (ako už bolo uvedené) odstránenie stavu právnej neistoty (IV. ÚS 419/2020, IV. ÚS 248/2021, IV. ÚS 451/2024, IV. ÚS 593/2024).

11. Vzhľadom na tento záver ústavný súd odmieta sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť ako celok z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde, keď od primárneho záveru vo vzťahu k právam podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je v sekundárnej rovine odvodený aj záver týkajúci sa práva podľa čl. 26 ods. 1, 2 ústavy. Samozrejme, už prezentovaná názorová optika ústavného súdu nie je prekážkou opätovného podania ústavnej sťažnosti v budúcom období v závislosti od ďalšieho priebehu napadnutého konania, keď jej podaniu nebráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu